

Mál nr. 52/2013
Ólafía Þorsteinsdóttir (M) farþegi í B og
Vátrygginafélagið (V) v. A

Ekið á bireið. Ágreiningur um líkamstjón. Örorka. þ. 7.3.2011.

Gögn.

1. Málskot mótttekið þ.11.1.2013 ásamt fylgiskjöllum 1-6
2. Bréf V dags. 15.3.2013 ásamt fylgiskjöllum 1-3

Málsatvik.

Ökumaður A segist hafa ekið á um 5 km. hraða enda veðurskilyrði verið slæm og slitnir hjólbarðar undir A og skyndilega hafi umferðin stöðvast og A runnið á B þar sem M var farþegi. Ökumaður A segist ekki kenna til eymsla og ekkert tjón hafi orðið á A. Ökumaður B segir að A hafi ekið aftan á bifreiðina og höggið töluvert og tjón á skottloki og bæði hann og M kenndu til eymsla eftir áreksturinn. M krefst bóta vegna bakverks með leiðni niður í hægri hné og læri. M segir að lækisfræðileg gögn málsins sýni að hún hafi hlotið slæma tognun við slysið. Af hálfu M er útreikningum á grundvelli PC-crash forritsins hafnað. V hafnar bótaskyldi og vísar til þess að samkvæmt hraðaútreikningum hafi höggð við áreksturinn verið mjög vægt í því sambandi vísar V í útreikninga PC-crash forritsins. Þá telur V að umræddur slysaatburður sé ekki þess eðlis að varanlegt líkamstjón hafi hlotist af. Þá vísar V til að um 10 mánuðir líði frá atvikinu þangað til M hafi leitað til læknis vegna bakverkja með leiðni niður í hné og M fætt barn skömmu áður en hún greindist með brjós-klos.

Álit.

Mat nefndarinnar liggur í því að skoða hvort meiri eða minni líkur séu á því að líkamstjón hafi orðið við áreksturinn. Í ljósi takmarkaðra gagna m.a. varðandi sjúkrasögu M eru verulegur vafi um orsakatengsl milli árekstursins og þeirra verkja sem M telur sig vera haldinn vegna hans. M hefur ekki leitt nægjanlegar líkur að eða sýnt fram á hún hafi orðið fyrir bótaskyldu líkamstjóni sem rekja megi til notkunar ökutækis A í umrætt sinn. Af virtum gögnum málsins er bótaskylda ekki fyrir hendi og orsakatengsl ósönnuð.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A

Reykjavík 16.4..2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.